

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda Aurea - Cod. Aug. perg. 256

Jacobus <de Voragine>

[S.l.], [14. Jahrh.]

Cornelio et Cipriano

[urn:nbn:de:bsz:31-66161](#)

et quidū agdī telet̄ ipm q̄tenuerat
et alii astante et tāū paulit̄ Tunc
clamore tōd̄ amictis acutentibz pl̄i
mos int̄teat Scillo temp̄ p̄ ioh̄
autodiebat et domū diebz ac noctibz
muniens suadente ḡ augusto epi
stantiopolim querunt et accu
latores ioh̄ fortiter insistece ceperunt
Cū aut̄ fidelissimā natalis s̄r uenust̄
mandauit impator ioh̄ q̄ n̄ cām
bz exerec̄ n̄ q̄mūcāret eidi epi au
nich q̄t̄ eū rep̄petit̄ n̄ qd̄ post de
potōem residere in se dē ep̄ali sine
decto q̄cū p̄sumplish̄ et sic damp
namit eū app̄inquit tōd̄ collēmp
nitate paschali mandauit eum
pat̄or n̄ posse secū mact manē cū
eū duo q̄cūa dāp̄i nallēt̄ vocabit
ḡ ioh̄ et neq̄ q̄ meccū descendebit
Illi q̄ ioh̄ fauebant solanūt̄ di
celunt̄ Post h̄ aut̄ impator ioh̄ en
decūntate expelli fecit ac dñia t̄x
iū inquidā ciuitatē p̄nāt̄ ubi fues
s̄ ponti iup̄i Rōmani. Que loci
cruelibz barbars s̄ uana. Et cle
meus dñs n̄ p̄misit dñi uilocis talibz
achterat suū fidelissimū q̄mari
ri. **H**umocentius p̄ audies mole
ste ferrebat volēs q̄ alii celebrare
sc̄p̄it. Erav̄ q̄tāntū politiū ne
ioh̄ successore aliq̄ ordinaret. Cum
ḡ longo fūll̄ utine frigatus et
lore capital uehementissime crucia
tus nec n̄ et ardore solis intolabile
paretur. Ita illa alia tōd̄ manus xi
in die mensis sept̄bys acarne lo
uta et eluo defuncto ḡndo ueheūs
iāstantiopolim et omnia s̄ urbā
na descendit dicentibz cūctis hoc
de uincubria gr̄tū ē eo quod in

uile ioh̄. Aut̄ adempiuat̄. Quibz
ūbis fidē fecit mer̄ angulibz penit
s̄ lequita. Quarti nāc̄ die post
gr̄dine ē defūcta. **T**o oratio q̄ om̄
nū dēctes tāū occidentalis epi ē
orientalibz nullatenus comitat̄
uolūt̄. Donec illius sanctissimum
in uic̄ p̄decessores epos ponēt̄ vñ
theodosius xanissimus fil̄ p̄d̄i ar
chadu q̄sui uon̄ et p̄ecat̄ hebat
lacris hūl̄ doctoris reliquias inen
se Januarii in regā ciuitatē cūst̄
fecit. Eū fidelissimū p̄b̄ et lampadi
bz et ceris obuiuit. Theodosius au
sup̄pliciter et adorans reliquias p̄
archadio et eudoxia genitoribz sup
plicauit ut ignoreanter delinq̄tibz
veniā q̄donaret. Dūdū n̄ p̄ceas
et mortui fūant̄. hic theodosius de
mentisimū fuit. adū ut nullū se le
dentū morti ad uidearet dūc̄l̄. Vnde
est̄ n̄ possibile ad uici et mortuos ir
uocare et curia monast̄i videbatur
matutinas laudes agebat. Sodis
diuines legebat. Huic enim uxori no
mine eudoxia q̄ h̄evo ic̄ metro por
mata m̄la q̄t̄at̄. Huic q̄ filia no
mine eudoxia q̄ ualentianano q̄
impatorē totū dedit uxoris h̄ou
de historiā tr̄sp̄ita extractū lūt̄
mortuū ē au circa annos dñi. col
lxxv. h̄ eminat̄. **C**ondio et capano
Cornelii inq̄p̄ intelligens cū cali
conē ip̄e aut̄ uicellēt̄ et incolle
gendo seruauit circūciōnē atq̄
fluis uici et nāc̄t̄. **V**el au
nelli acornū et eos q̄b̄ ē p̄ls. q̄ cor
ni. et fortitudo p̄l̄. **C**ipriamus
de acy p̄ q̄ ē mixtū et uana quod
ē sursum ul̄ dicit uel dicit acapo q̄

se meditari. ut h[ab]edas q[uod] ipse n[on] habet se
 u[er]a uocatio gressus & uiratio meditatio
 p[ro]cor. q[uod] h[ab]edas celestio gaudiob[us].
Cornelius p[ro]p[ter] successor[um] s[ic] fabiatio a
 deo celare cum suis elias in exilio re
 ligatus. ibiq[ue] alio c[on]tra p[ar]tio carthaginē
 se epo l[et]i a[cc]eptatōl accep[er]t tunc de
 exilio reducens deo p[re]sentat. Et dum
 immobilis p[ro]mar[et] uulsi eū decus plu
 bus addi. p[ro]cepitq[ue] ut ad templū mar
 tis ducentur ut ibi aut sacrificaret
 aut suam capitale libaret. Eū g[ra]mme
 ducet miles quid[em] rogauit ut addo
 mi suā duxerit & p[ro]p[ter] uxori sua sa
 luta. q[uod] p[ro]p[ter] annos palutri uacant
 erat. Quia cū ad orationē laua
 ti est. hec vniuersitas cū ipsa & ui
 vo suo d[omi]no credidit. Qui oīus uile
 te. Vero ad templū mar[ti]is deduci
 tenet illud p[ro]sequens cū cō[m]muni
 omittitur s[an]cti. Passus ē aū circa
 annos d[omi]ni cc. iiii. **E**t p[ro]p[ter] am[pli]us & car
 taginēs q[ui] mērē ciuitate par
 chano p[ro]p[ter] s[an]ctitatem. Qui cum
 ad fidem nullatenus ciuitati p[ro]p[ter]
 lexū multū uides reuocatus. a
 Galio p[ro]p[ter] sile q[ui] paterno succedit
 suū capitale accepit. Quia suā
 lata d[omi]n[u]s. **E**t p[ro]p[ter] d[omi]n[u]s. Eū aū
 ad locū cū sp[eci]ulator[em] uenit p[ro]p[ter]
 p[er]it s[ic] ut ade sp[eci]ulatori p[ro]m[on]de
 xl. aureos darent. Ac p[ro]p[ter] sp[eci]ulator[em]
 hec manu sua o[cul]os texit & sic
 corona suscepit. curi annos d[omi]ni
 cc. **D**e S[an]cta eufemia

Euftemia se ab ei. quod ē bonū
 etemna. i. utilis honesta &
 debatibilis q[ui] hoc ep[iscop]ia induit
 b[ea]tū. q[uod] fuit n[on] utilis aliis p[ro]p[ter] lati
 one. q[uod] honesta. i. p[ro]mōr & p[ro]p[ter]

q[uod] delectabilis q[uod] p[ro]celast & p[ro]platōam
 uel eufemia de. q[uod] suauis sonoritatis.
 Suauis aū sonus sit artus modis. c
 uoce ut incantu pulsu. ut incyphu
 m. flatu ut iorganu. q[uod] sic ba eu
 femia fecit dulcē sonū cū uoce p[ro]d
 catōl. q[uod] cū pulsu bone op[er]ationis.
 q[uod] t[em]p[or]ū flatu deuocionalis. **E**ufemia
 filia senatoris uidel xan[thos] ipse d[omi]no
 clamans cū duisili suppliagi lauid
 ri ad p[ro]leu[er]ū uidice p[ro]p[ter] xp[ist]i pu
 blice q[ui] stetit cū suo glauco & ui
 tor. annos q[ui] fortabat. Eū ig[ne]r
 d[omi]no xan[thos] successus occiderat quos
 p[ro]sternentes cū uibebat ut saltē cuncti
 molarent d[omi]no astantes cū exultent la
 uari uidenti. Eū g[ra]mme eufemia t[em]p[or]ū
 crudeliter deracunserunt ipse cox &
 stantia amplius puocata. iuriā
 audiens se pati clamabat. Tunc u
 d[omi]no gauicus ē p[ro]t[est]at cū uelle sac
 ficijs q[ui] sentire. Ut cū ab ea q[ui] s[ic]
 iuriā facit regis. illa ait. Eū
 sum genē nobilis in cuius ignotos &
 ad uenias an potis. & p[ro]p[ter] es fras
 ad xp[ist]i p[ro]t[est]i & ad p[ro]muslam g[ra]m
 am p[ro]uenire. Eū uidex. Putabat
 ad mētē redire & gaudebat te cuius
 nobilitatis p[er] sermone inuisisse.
Reculsa g[ra]mme i[nt]er & lege i[nt]er die
 quinctis manib[us] sine vinculis ad
 ducta ita gauissime uinculis ad
 ducta ita gauissime ē q[ui] questa cui
 q[ui]tan leges impator s[ic] soli auinal
 parcerent. Tunc alapū ducasimine
 cedunt & circē recidunt. Quā uide
 leuatus exhibuisse opp[os]itū uolunt
 s[ic] uiriliter coludante manū cū ur
 tas domina fuit. Tunc p[ro]t[est]at se i[nt]er
 tū p[ro]t[est]ū domus sue ad eā duxit